

LANDSTINGET BLEKINGE

Anteckning efter samtal med Anneli Anderasson.

Annelis far vårdades på avdelning 36 fram till sitt dödsfall 20130103.

Anneli uttryckte åsikter om vården på avdelningen som vi anser värdefulla.

Hon och hennes syskon vill på inget sätt förringa vården som givits och har insett att fadern var svårt sjuk och att detta inte gör att han kommer tillbaka.

Vid ett tillfälle mötte Anneli upp sin fader på ÖHN-mottagningens väntrum. Där satt han i en kortärmad t-shirt och hade blåbär runt hela munnen. En mycket tråkig syn att möta för anhörig. Dessutom är det kallt att transporteras i kulvertarna utan filt eller långärmat. Detta kändes mycket ovärdigt för Annelis fader och Anneli.

Efter att haft vak under natten berättar fadern att han inte sovit en blund då vaket suttit och hållit på med sin mobiltelefon hela natten. Hög stress och belastning gjorde förmodligen att ordinarie personal inte uppmärksammade detta och kunde avbryta händelsen.

Under vårdtiden var syskonen mycket hos fadern och spenderade således mycket tid på avdelningen. Det dom upplevde var tidvis en mycket kaotisk avdelning med personal som var mycket pressad med många dåliga patienter och flera extravak. Personalen ilade hela tiden från sal till sal trots detta fick man vänta länge när man larmade.

Under Annelis samtal kommer det tydligt fram att hon vill lyfta detta på ett högre plan. Hon och syskonen har ingen direkt kritik mot personalen, de arbetade på så gott de kunde under rådande omständigheter. Men de tycker att arbetsmiljön var att likna med en katastrof. Förstår de styrande hur det ser ut på golvet? Förstår de hur vården påverkas av neddragningar och störst fokusering på timmar och ekonomi i stället för vård med kvalité och vetenskap?

Det kändes ju fantastiskt bra när Landstinget Blekinge skulle/ skall satsa på Geriatrik. Men vad händer bakom dörrarna? Att byta namn men att inte se till kvalitén är ett dåligt arbete av ledningen. Hela Sverige är överens om att man skall satsa på de mest svårt sjuka äldre. Men det Anneli och hennes syskon fick uppleva på avdelning 36 visar raka motsatsen. För få resurser, ett ständigt jagande av att minska resurser till denna patientgrupp som kräver stora insatser både på den allmänna, specifika och rehabiliterande vården leder till minskad kvalité och dålig arbetsmiljö.

I ett vidare perspektiv leder detta till ökad sjukskrivning, flykt av personal från avdelningen. Var hamnar Landstinget Blekinges satsning på geriatriken då?